

عنوان مقاله:

بررسی تاریخی بلند مرتبه سازی در جهان و ایران مورد شناسی: آسیب شناسی ساختمانهای بلند مرتبه در ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در علوم، مهندسی و فناوری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

جواد بابایی - استادیار موسسه آموزش عالی خاوران، دکترای برنامه ریزی شهری

نسیم داوری - دانشجوی کارشناسی شهرسازی موسسه آموزش عالی خاوران

آنیثا حاجی پورتبیزی نژاد - دانشجوی کارشناسی شهرسازی موسسه آموزش عالی خاوران

خلاصه مقاله:

یکی از پدیده هایی که شهرهای امروز جهان و بویژه شهرهای بزرگ با آن رودررویند بلند مرتبه سازی است. بلند مرتبه سازی در جهان پدیده ای است که از اواخر قرن 11 و اوایل قرن 22 چهره خود را به ثبت رسانده است. بلند مرتبه سازی در ابتدا برای جوابگویی بشر به کمبود فضا و اقتدار قدرتها برای به رخ کشیدن قدرت های اقتصادی خودشان بود. ایده ی بلند مرتبه سازی نخست به منظور بهره داری از زمین های مرکز شهر و در پی توجه به اقتصاد شهر مطرح گردید. زیرا از سویی گرایش به تراکم و تمرکز واحدهای اقتصادی تقاضا برای زمین در مرکز شهر را بشدت افزایش داده بود و از سویی دیگر عرضه زمین در این منطقه شهر محدود بود. در نتیجه افزایش تراکم ساختمانی به عنوان راه حلی برای افزایش سطح زیر بنای مورد بهره برداری ارائه شد. استفاده فراگیر از این روش، بتدریج افزون بر کاربری های اقتصادی مانند کاربری های صنعتی، اداری و تجاری دامنگیر کاربری های مسکونی نیز گشت و به مناطق پیرامونی شهر نیز گسترش یافت، این راه حل دارای تبعات و آثار منفی نیز بوده و مشکلات نوینی را برای شهروندان پدید آورد که از آن جمله می توان به افزایش ازدحام و تراکم، افزایش آلودگی های زیست محیطی، افزایش میزان محصوریت، ملال آور شدن فضا، کاهش دسترسی شهروندان به هوای آزاد و نور خورشید و افزایش مزاحمت های شهری اشاره کرد. در این مقاله سعی بر آن است تا با معرفی سابقه بلند مرتبه سازی در جهان، روند بلند مرتبه سازی در ایران بررسی گردد.

کلمات کلیدی:

بلند مرتبه سازی، قدرت های اقتصادی، ازدحام، تراکم، آلودگی زیست محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/550391>

